



# DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX.

ZATURDAG den 13den MAART 1841.

N. 11.

## KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 Maart 1841.

**ALZOO** de Heer A. L. S. MULLER zich by rekweste tot den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft gerigt, met verzoek dat hem vergunning moge verleend worden, om zyne aan den noordelyken oever van het binnenwater van St. MARIE gelegene zoutpannen, ten zuiden, door afsluiting van water uitleggen, en het Bestuur dezer kolonie, alvorens daarop te disponeren, aan de genen, die vermeenen mogten zich met regt tegen opgemeld verzoek te kunnen verzetten, daartoe de gelegenheid wil geven, zoo worden al de genen, die in zoodanig geval verkeerren, by deze opgeroepen om zich uiterlyk binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de Curaçaosche Courant zal zyn geplaatst, in geschrifte, vry van zegel, met overlegging van authentieke stukken aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie te adresseren. Zulende, na verloop van dien termyn, op het voorschrevene verzoek van den Heer A. L. S. MULLER worden beschikt, zoo als het Bestuur in billykheid zal vermeenen te behooren.

Voorts wordt aan belanghebbenden bekend gemaakt, dat voor dezelve ter Koloniale Secretary dezes eilands ter visie ligt, eene figurative schets of teekening, bevattende de ligging en uitgestrektheid van het afgebakende en opgemeten gedeelte van het binnenwater voormeld.

De Koloniale Secretaris,  
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

## Publieke Verkoop.

**DE** ondergeteekende zal op Vrydag, den 26 dezer, des voordemiddags te 10 ure, ten zynen pakhuize in de Heere Straat No. 28, by publieke opveiling aan den meest biedende doen verkoopen:

Een assortement drooge goederen, Porcelein, Glaswerk, Provisie, Roode wyn in kisten van 12 flesschen, Kalk, Sparren, enz.

Curaçao den 5 Maart 1841.

J. J. POOL.

## OPROEPING.

**DE** ondergeteekende als de eenige erfgename van JAN FREDERIK TAPPER, alhier gewoond en op den 20 December jl. overleden, roept by deze op al degenen, die vermeenen mogten iets te vorderen te hebben tegen den Boedel van gemelden J. F. TAPPER om in den loop dezer maand hunne rekeningen of pretentien, met behoorlyke bewyzen daarvan, by haar in te leveren.

MARIA MAGDALENA LAMBERT.  
Curaçao den 1 Maart 1841.

## BEKENDMAKING.

**DE** ondergeteekende maakt hierby bekend, dat hy van voornemen is binnen kort, van deze kolonie naar Suriname, voor rekening van den Heer Jb. BENNEBROEK EVERTSZ te vervoeren, de navolgende slaven:

THEODORUS, oud 20 jaren, zoon van GRACIA.

JUAN, 13 jaren, zoon van MARIA HENRIETTA.

JEAN, 12 jaren, zoon van DOROTHEA.

Curaçao den 25 February 1841.

I. H. DE MUNCK.

De navolgende zinsneden uit een eigenhandig schryven van den beroemden Bouwmeester, den Heer M. J. BRUNEL, onder dagteekening van den 28 December 1839, nopens de werken aan den Theems-Tunnel, zyn niet van belang ontbloot voor het publiek:

“Vooral sedert de maanden Juny en July ll. zyn wy aanzienlyk vooruitgegaan, te weten in:

|            |                 |                     |
|------------|-----------------|---------------------|
| Juny       | 24 Eng. v. 6 d. |                     |
| July       | 32 " " 9 "      |                     |
| Augustus   | 68 " " " "      |                     |
| September  | 27 " " " "      |                     |
| October    |                 |                     |
| November   |                 |                     |
| December   |                 |                     |
| in 3½ week |                 | 95 vt. in 12 weken. |

152 Eng. v. 3 d.

“Er blyven nu nog maar omstreeks 136 voeten overig tot aan de kaai aan den overkant, en mogten wy gelukkig genoeg zyn, 7½ á 8 voeten wekelyks te blyven vorderen, zoo zouden 18 á 20 weken voldoende zyn, om den tegenovergestelden oever te bereiken: wel is waar, wy hebben er eenen tweeden put te boren, maar het voornaamste zal gedaan zyn.

“De zwarigheden, die wy hebben ondervonden in 1836, doch vooral in 1837 en 1838 zyn ongeloofelyk, niet te min, wy zyn ze te boven gekomen met drie volkomen irrupties.\*

“Behalve de zwarigheden en irrupties, waar tegen wy te kampen hadden, waren de gassen niet minder schrikwekkend.— Verscheiden malen moesten onze lieden het opgeven, en somwylen werden zy bewusteloos weggevoerd. Gelukkig zyn degenen, die ik vóór 6 á 8 maanden naar de hospitalen deed brengen, op dit oogenblik weér geheel hersteld. De mynwerkers, onder anderen, betoonden altyd eenen verwonderlyken moed en een onveranderlyk vertrouwen op al de beschermingsmiddelen van het Schild. De metselaars insgelyks, uitgezonderd, wanneer zy ontploffingen hoorden of het opborrelen van de gassen, die naar boven, dat is te zeggen, door de rivier henen, ontweken.

“Veel zullen wy te vermelden hebben in vervolg van tyd, en daar elke klasse van verklieden rekenschap moet geven van hetgene er gebeurt gedurende hunnen werktyd, daarenboven myne assistenten mede hun journaal te houden hebben, hetzelfde boek namelyk, voor ieder hunner open, zoo kan er niets aan twyfel onderhevig zyn. Bovendien ontvang ik des nachts ten minste 4 bulletins, die vervolgens in een boek worden ingevoegd en opgeplakt; alles moet gestaafd worden.— Nog wordt er elk half uur, dag en nacht, verslag gedaan van de hoeveelheid waters, die de pompen opgeven, van welk water zelfs eene analyse gemaakt wordt, eenvoudig om de hoeveelheid aarde, die het houdt, van tyd tot tyd na te gaan.”

\* In het verleden jaar is men reeds aan den overkant gekomen, en het gansche werk zal dit jaar ten einde loopen.—*De Red.*

*Iets over de plaats, waar de meeste regen op Aarde valt.*

Deze vraag is door eene mededeeling van den Kolonel SYKES in de gehoudene byeenkomst van Britsche Natuurkundigen beantwoord: te weten de plaats Mahabuleshwar, op 17° 58' 53" N. B. en 73° 29'

50" O. L. van Greenwich, 4,220 Parysche voeten boven het oppervlak der zee, aan de westelyke afhelling van het Ghats-gebergte, omtrent den oorsprong van de beroemde rivier Kistna gelegen, is die, waarop, zoo ver nu bekend is, de grootste regenmassa valt. In het jaar 1834 werd aldaar waargenomen, dat de gevallen regen was—302,21 Engelsche duimen, of 23,61 Parysche voeten. Opmerkelyk is het, dat die geweldige regen-massa geheel in de maanden Juny, July, Augustus en September viel, wanneer de Zuidwestelyke moussons de dampen uit de zee aanvoeren, waaraan tevens eene aanmerkelyke verlagting der temperatuur en verbodere gelykheid van hare uitersten meerdere is. De te Mahabuleshwar gevallen regen-massa overtreft die van Matouba, op Guadeloupe, welke 22,83 Par. voet bedraagt, en tot hier voor het maximum in dezen gold, maar voor het overige gelykvormiger over het geheele jaar verdeeld was. Zelfs op de kust van Malabar is anders geene plaats bekend, die Mahabuleshwar in regen-massa kan evenaren. Op het niet ver verwyderde, maar dicht aan zee gelegen Bombay, (18° 51' 45" N. B. en 72° 36' O. L. Gr.) valt maar jaarlyks 80,64 Eng. duim, en een vermoedelyk reeds op het gebergte gelegd Anjarakandy 123,52 Eng. duimen. Puna, aan gene zyde van het gebergte, op de hooge vlakte van Indië gelegen, heeft slechts eene jaarlyksche regen-hoeveelheid van 23,43 duim.

Daarentegen schynen er aan de westelyke afhellingen van het gebergte, op den westkant van het achterst deel van het indische Schiereiland, aan de kust van Arracan en zelfs nog hooger landwaarts in, regenmassa's te vallen, welke die van de kust van Malabar al vry naby komen. Kapitein PEMBERTON berigt in zyn *Report on the Eastern Frontier of British India*, dat in het jaar 1825, te Arracan, tusschen de maanden Juny en October er 197 Eng. duimen, en te Charra-Punji, volgens de waarnemingen van den Heer CRACOTT, in de maanden Juny, July, Augustus en September, zelfs 225 Engelsche duimen gevallen zyn. Charra-Punji ligt in het gebergte Kossiyah, N. O. van het lage land, aan den uitloop der Bramaputra, omtrent op 25° 10' N. B. en 92° O. L. van Gr. In weerwil van deze massa regens is het daar, even als te Mahabuleshwar, een gezond klimaat, dat alleen daaruit reeds op te maken is, dat het, even als laatstgenoemde plaats, door de Engelsche regering als een herstellingsplaats (*sanitarium*) voor zieke krygslieden, uitgekozen is.

Om de vreesselyke regen-massa's te Mahabuleshwar, Charra-Punji en Matouba vallende, eenigermate met eene plaats, onder gemiddelde breedten, te vergelyken, kan hier aangeteekend worden, dat Kewich, volgens Dr. WILLIAM SMITH, het regenrykste oord in Engeland slechts een jaarlykschen regen van 67 Engelsche duimen heeft; volgens denzelfden Schryver is de droogste plaats in Engeland South Lambeth, met eenen jaarlykschen regenval van 22,7 duimen. Van het verschil der regen massa's tusschen gebergte en naburige plaatsen in de vlakte, als Mahabuleshwar en Bombay, Matouba en Basse-Terre, levert voor het overige op onze breedte de evenredigheid in dezen van den grooten Bernhard tot Geneve een, genoegzamen tegenhanger op: de eerste heeft jaarlyks ruim 55½, het laatste 22½ duimen regen.—*Overgenomen.*



KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 Maart 1841.

**NAMENS** den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby ter kennis van belanghebbenden gebragt: dat de Commissie van doleantie wegens den aanslag in de belasting van het personeel en mobiliair over het loopende jaar 1841, op aanstaanden Woensdag, den 17 dezer maand, van des morgens te tien ure, in de raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting nemen, tot het aanhooren der bezwaren, die de belanghebbenden tegen de aan hun ter hand gestelde rekeningen mogten in te brengen hebben.

De Koloniale Secretaris,  
**I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.**

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 Maart 1841.

**NAMENS** den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat de Koloniale Raad op Woensdag, den 24 dezer maand, des morgens te 11 ure, in de raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting houden tot het aanhooren van en beslissen over de bezwaren tegen de rekeningen der Contributie tot instandhouding der Schutterij over het loopend jaar 1841.

De Koloniale Secretaris,  
**I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.**

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 Maart 1841.

**NAMENS** den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 20 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pæne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,  
**I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.**

NOTICE.

**THE undersigned Agent for MORISON,** for the sale of his universal medicine, begs leave to inform the Public and his Subagents in different parts, that he has just received a fresh supply of both Pills and Powders, which he offers for sale as accostomary. He also gives notice that His Excellency the Governor has exempted the sale of this medicine in their original boxes from coming under the meaning or intention of the proclamation dated 9th February 1841, but has granted him permission to continue to sell of his true Morison's Pills and Powders in original boxes as usual.

Curaçao, 9th March 1841.

**O. M. DACOSTA.**

☞ Likewise for sale a few damejons of first quality Old Brandy.

KENNISGEVING.

**DE** ondergeteekende Agent van MORISON ter verkoop van deszelfs universeel middel, neemt de vryheid het publiek en zyne Onder agenten op onderscheidene plaatsen by deze ter kennis te brengen, dat hy thans een nieuwen voorraad van Pillen en Poeders heeft ontvangen, welke hy te koop aanbiedt.

Hy geeft tevens hierby kennis, dat de HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber der kolonie het verkoopen van dit middel in deszelfs oorspronkelyke doosjes uitgezonderd heeft van de bepaling der publicatie van den 9 February 1841 en hem het verlof heeft gegeven om zyne echte Morison's Pillen en Poeders in derzelver oorspronkelyke doosjes als naar gewoonte te blijven verkoopen.

Curaçao den 9 Maart 1841.

**O. M. DACOSTA.**

☞ Als mede te koop eenige Damejeanen Oude Brandewyn van de eerste kwaliteit.

ONDERTROUW.

**ANTONIO ROBERTO SOUBLETTE**

EN

**MARIE SALOME SIMON.**

Curaçao den 12 Maart 1841.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaaldebrieven, aangebragt sedert de laatste nacht dagen.

Thos. Grant.  
David & Jb. De Meza.  
Samuel C. Henriquez.  
M. A. Correa.  
David Cardozo.  
Augte. Cordonnier.

Curaçao den 12 Maart 1841.

De Commis, belast met de post-directie,  
**C. GORSIRA.**

**OVERLEDEN** verleden Woensdag avond, den 10 dezer, in den ouderdom van ruim 28 jaren, **GYSBERTHA MAGDALENA ELLIS**, Echtgenoot van **PH. A. MULLER.**  
Curaçao den 12 Maart 1841.

**OVERLEDEN** verleden Woensdag, den 10 dezer, de Heer **ISAAC HAIM SALAS**, in den ouderdom van 78 jaren.

CURACAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

MAART 1841.

V. M. Zondag den 7 te 9 u. 1 m. 'smorgens.  
L. K. Zondag den 14 te 9 u. 43 m. 'savonds.  
N. M. Maandag den 22 te 10 u. 0 m. 'savonds.  
E. K. Maandag den 29 te 10 u. 23 m. 'savonds.

Verleden Dingsdag, den 9 dezer, is **Z. M. Brik MERKUR**, gekommandeerd door den Kapitein ter Zee **H. KETJEN**, van deze haven naar La Guayra vertrokken.

In de St. Thomas Courant van den 3 dezer vinden wy uittreksels van eene correspondentie tusschen den Heer Fox, Britsch gezant in de Vereenigde Staten van Noord Amerika, en den Heer Forsyth, Minister voor de buitenlandsche zaken van dat gemeenebest, over de in hechtenis neming op den 12 Nov. jl. te Levinston, van den Heer Alexander Mac Leod, britsch onderdaan en laatst Deputy Sheriff van het district van Niagara, in Opper Canada, beschuldigd van moord en brandstichting, daar hy werkzaam is geweest in de verovering en vernieling van de stoomboot *Carolina*, in de maand December van 1837.

De gansche correspondentie is op den 4 January jl. vergezeld van eene boodschap van den President, aan den Senaat overgelegd geworden.

Op den 13 December zeide de Heer Fox in zyn ersten brief aan den Heer Forsyth over dit ontwerp, na de omstandigheden, betreffende de vernieling van de stoomboot *Carolina*, opgesomd en daarby aangemerkt te hebben, dat de in hechtenis neming van den Heer Mac Leod groot ophef en verontwaardiging verwekt heeft in de grensplaatsen van het britsch grondgebied, dat hy het zynen pligt acht zich by het gouvernement der Vereenigde Staten te vervoegen, op dat vaardige en werkstellige stappen genomen worden ter in vryheid stelling van den Heer Mac Leod.

Het antwoord van den Heer Forsyth is gedagteekend den 26 December. Hy zeide: dat de eisch met de gronden, waarop dezelve gedaan is, behoorlyk door den President in overweging is genomen geworden, met den opregten wensch om zoodanig een antwoord op denzelf te geven, waarby niet alleen het karakter en de regten der Vereenigde Staten behoorlyk gehandhaafd zouden worden, maar hetwelk terzelter tyd strekken zoude om de vriendschappelyk betrekkingen, welke, zoo voordeelig voor beide, tusschen de Vereenigde Staten en Engeland bestaan, te behouden. Van deze gezindheid zal de Heer Fox zelve zeer overtuigd zyn, wegens de daarvan gegevene blyken in de vele kiesche en zwaarwigtige kwestien, welke in de laatste twee jaren plaats hadden tusschen de beide landen. Het is dan met ongeveinsd leedwezen, dat de President zich niet in staat bevindt om de deug-

delykheid van eenen eisch te erkennen, welks inwilliging de Heer Fox zoo noodzakelyk acht ter behoudenis der goede verstandhouding tusschen de beide landen.

De Heer Forsyth zegt verder: dat de jurisdictie van de onderscheidene staten, waaruit de Unie bestaat, binnen deszelfs eigen kring, geheel onafhankelyk is van het Federale gouvernement. De misdaad, waarmede de Heer Mac Leod beschuldigd wordt, is gepleegd binnen het regtsgebied, tegen de wetten en aan burgers van den Staat van Nieuw York, en welke tot de competentie van deszelfs regtbank behoort. Daarom bestaat by deze gelegenheid geene omstandigheid, volgens de constitutie en de wetten van de Unie, waardoor de gevraagde tusschenkomst der uitvoerende magt te pas kan komen; noch zouden de omstandigheden, welke door den Heer Fox aangevoerd worden, zoodanig eene bemoeienis regtvaardigen.

Het besluit der correspondentie luidt als volgt:—

De Heer Fox aan den Heer Forsyth.

"Washington, 29 December 1840.

"Myn Heer! Ik heb de eer den ontvangst van uwen brief van den 26 dezer te erkennen, waarin, in antwoord op eenen brief, welke ik U toegezonden heb op den 13 dezer, gy my berigt: dat de President niet van voornemen is om mynen eisch ter in vryheid stelling van den Heer Alexander Mac Leod, van Opper Canada, thans gedetineerde te Lockport, in den Staat van Nieuw York, op eene voorgewende beschuldiging van moord en brandstichting, wegens het vernielen van de roover stoomboot *Carolina*, op den 29 December 1837, toetestaan.

"Met innig leedwezen verneem ik, dat zulks het besluit is van den President der Vereenigde Staten; want ik kan de moeijelikheden vooruit zien, welke volgen zullen, wanneer, by het reeds aangedaane leed aan den Heer Mac Leod door eene onregtvaardige in hechtenisneming, ten einde hem maar te kwellen, eenig verder ongelyk aan hem mogt worden gedaan in den loop van deze buitengewone handelingen.

"Ik heb zonder tyd verlies aan Harer Majesteits gouvernement in Engeland de correspondentie, welke plaats gehad heeft, toegezonden; en ik zal de verdere bevelen van Harer Majesteits gouvernement afwachten ten opzichte der gewigtige kwestie, welke deze correspondentie behelst.

"Doch ik acht het mynen pligt deze mededeeling niet te besluiten zonder myn diep leedwezen en myne verwondering te betuigen over de uitdrukkingen, welke ik herhaald vind in uwen brief, betreffende de vernieling van de stoomboot *Carolina*. Ik heb vertrouwelyk gehoopt, dat de verkeerde indruk, welken die gebeurtenis door partydige en vergrootende voorstellingen gemaakt heeft op het gemoed van het gouvernement der Vereenigde Staten, reeds lang uitgewischt zoude zyn geworden door een juist en naauwkeuriger onderzoek der daadzaken. Zoodanig een onderzoek moest naar myn gevoelen het gouvernement der Vereenigde Staten geleid hebben tot dezelfde overtuiging, waarmede de gezagvoerders van H. M. op de plaats, waar het voorgevallen is, beziel zyn, namelyk dat de daad allerstriktst genomen ter zelfverdediging gepleegd is, en volstrekt noodzakelyk is geweest ten gevolge der omstandigheden en voor de veiligheid en bescherming van Harer Majesteits onderdanen, en dat dezelve geregtvaardigd wordt door dezelfde beginselen, welke in gelyke en welbekende gevallen tot rigtsnoer van het gedrag van vermaar-



de officieren der Vereenigde Staten gestrekt hebben.

"De stoomboot Carolina was een vandyk vaartuij, hetwelk gebezigt werd in een oorlog van roof tegen het volk van H. M., en zonder eenige mogelyke twyfel tot dat einde van de eigenaars gehuurd was.

"De plaats, alwaar het vaartuij vernield is geworden, lag in naam, het is waar, binnen het regtsgebied van eene bevriende mogendheid; doch de bevriende mogendheid werd door ongehoorde rooverlyk geweld ontstoken van het gebruik van deszelfs gezag over dat gedeelte van het regtsgebied. De gezagvoerders van Nieuw York waren niet instaat te beletten, dat het geschut van den staat openlyk, op den middag, weggevoerd werd, om als oorlogstuig tegen de onderdanen van H. M. te worden gebezigt. Het was onder zoodanige omstandigheden, hetgeen te hopen is nimmer meer zal plaats hebben, dat het vaartuij door eene party van H. M.'s volk aangevallen, veroverd en vernield is geworden.

"Het gouvernement der V.S. heeft deswegen een vertoog ingeleverd aan het gouvernement van H. M. in Engeland. Ik vermag niet het besluit van H. M.'s gouvernement vooruit te loopen; doch ik heb my genoopt geacht het hierby geuite gevoelen aanteteekenen, ten einde op de plegtigste wyze te protesteren tegen eene aantyging, waarby het moedige en getrouwvolle gedrag van eene party van H. M.'s officieren en volk, door een ongelukkig misverstand, gelijk ik geloof, bestempeld wordt van geweldpleging en moord."

"Ik heb de eer te zyn,

"H. S. FOX."

De Heer Forsyth aan den Heer Fox.

"Het departement van Staat, Washington, den 31 December 1840.

"Myn Heer! Ik heb de eer den ontvangst van uwe nota van den 29 dezer te erkennen, in antwoord van de myne van den 26 wegens het aanhouden en in hechtenis nemen van den Heer Alexander MacLeod, als een der daders by de verovering en verbranding der stoomboot Carolina in Nieuw York. Aan H. M.'s gouvernement zyn volkomene bewyzen van het gepleegde geweld ingeleverd geworden met eenen eisch voor herstel, zoo dat dien ten gevolge het niet nuttig nog gevoegelyk is hier over die omstandigheden te spreken; noch kan ik veronderstellen, dat het uw voorneemen is dezelve uittelokken. Ik zal besluiten met aantemerkken, dat het door U zoo uitdrukkellyk geuite gevoelen over de daadzaken en beginselen ten aanzien van den eisch van herstel aan H. M.'s gouvernement door de Vereenigde Staten gedaan, niet zoude geuit zyn geworden, waart gy in het bezit geweest van de zorgvuldig verzamelde bewyzen, welke aan uw gouvernement zyn ingediend geworden ter staving van den eisch.

"Ik heb de eer te zyn, enz.

"JOHN FORSYTH."

In de *Evening Chronicle* van den 13 January, lezen wy het volgende:—

"sGRAVENHAGE, 5 January. Zyne Excellentie J. C. BARON DE MEY VAN STREEPKERK, Minister van Staat, is dezen morgen alhier overleden; een man, die, zoolang zyne gezondheid het toeliet, zynen koning en land met onvermoeiden yver in hooge betrekkingen heeft gediend.

"Wy vernemen, dat de post van provinciale kommandant vervallen is in die provincien, waarin er eene brigade is. Generaal EVERS zal het bevel voeren over de eerste brigade der 1ste afdeeling, hy zal tevens belast zyn met de functien van provinciale kommandant en Gouverneur van de hoofdstad.

Het regentschap in Spanje gaat gedurig voort met veranderingen te maken. Het pausselyke gerechtshof te Madrid, hetwelk de benoemingen deed in de vakante plaatsen van geestelyken, is niet alleen ontbonden, maar zelfs is de voorzitter uit Spanje gebannen geworden. De benoemingen door dit gerechtshof werden hoog betaald; het Hof van Rome heeft hierdoor een aanmerkelyk geldelyk verlies geleden.

Het regentschap had insgelyks het jesuitiesch college in Biscaye ontbonden en bepaald, dat deszelfs kweekelingen voortaan onderwys op de hooge school te Victoria kunnen genieten. De geestelyken hebben echter geweigerd om het Collegie te ontluimen, zoo dat zulks door middel van krygsvolk heeft moeten geschieden.

Gedurende het bestuur van den Pacha van Egypte in Arabië en Syrië was de roofzucht der Arabieren nagenoeg geheel bedwongen; de karavanen reisden in volle veiligheid. Thans is het gezag van den Pacha door de Engelschen gefnuikt, en de Arabieren hebben zich tot hunne aloude bezigheid terug begeven, door de karavanen aantevallen en te plunderen; en men vreesde, dat de Sultan van Constantinopelen dezelve even zoo min zal kunnen bedwingen, als zyne voorzaten zulks hebben kunnen doen.

In Constantinopelen is men begonnen met lyken in het geneeskundige collegie te ontleden: dit is eene nieuwigheid in Turkyen. Het ontleden van lyken strydt tegen de wet van Mahomet, en wanneer een christen geneesheer aldaar de anatomie onderwees, dan was het op geraampden, die door kunst vervaardigd waren.

Volgens de engelsche Couranten heeft de Koning der Nederlanden het concordaat, met den Paus gesloten, in werking gebracht. Dit concordaat was zestien jaren onuitgevoerd gebleven, wegens de belgische onlusten. Volgens hetzelfde zullen er twee bisdommen in Nederland worden opgericht.

De lezer zal in het vorige nummer dezer Courant gelezen hebben welke gevaarlyke waagstukken door den amerikaanschen duiker Sam Scott zyn ondernomen geworden. Sedert den laatsten tyd vertoonde hy het volk te Londen zyne kunstverrigtingen, zich werpende van de top der masten van oorlogschepen, van hooge staken op bruggen geplaatst, enz. en zelfs gedurende den winter in gaten in het ys gemaakt, als wanneer hy onder het ys voortging en uit eene andere opening weer te voorschyn trad. Den 10 January ll. was er op de Waterloo brug een stelling opgericht en op dezelve twee masten of staken geplaatst, een andere staak in horizontale rigting verbond de toppen dezer staken aan elkander. Na op deze staak allerlei kunststukken verrigt te hebben in tegenwoordigheid van eenige duizenden aanschouwers, wilde hy het schouwspel vertoonen van iemand, die zich zelve verhangt. Dit was te voren verscheidene malen gelukt; doch de strop zat voor de kin, zoo dat hy vry adem kon halen; wegens de hoogte had de strop het voorkomen werkelyk om den hals te zitten. Ditmaal keerde hy het hoofd op zyde om de gehangene misdadigers natebootsen, die door een henneppe venstertje naar hunne linker broekzak kyken; doch ongelukkiglyk schoot de strop van de kin en sloot den hals toe. Het schynt, dat hy terstond zyne bewustheid heeft verloren en bygevolg met zyne handen het koord niet heeft kunnen grijpen.

Zyn aangezicht werd zwart, er ontstond een trilling in zyne leden en na eene laatste stuiptrekking bleef hy styf hangen. Toen hy afgenomen was, werd hem een slagader geopend; doch er vloede geen bloed en het leven was voor goed uitgebluscht.

Wy hebben een extra blad van de *Venezolano* gelezen. Hierin staat het officiele berigt van den Generaal Herran aangaande de overwinning, behaald op de federalisten op den 9 January in de provincie Socorro. Volgens een later mondelings berigt, medegedeeld door een kolonel van Nieuw Grenada aan een Venezolaanschen bevelhebber op de grenzen, zou het getal der gevangenen reeds duizend beloopt; doch volgens dezelfde mededeeling zou de Generaal Herran zich met het opperhoofd der federalisten Carmona, te Ocaña, in onderhandeling zoeken te treden, ten einde hem tot eene schikking te bewegen; terwijl hy zich ondertusschen in de provincie Pamplona zoude zoeken staande te houden. De laatste uitdrukking beteekent niet veel goeds: een overwinnend leger behoeft zich niet staande te houden, maar trekt voorwaarts. Het kan een langdurige burger oorlog geven; echter staan de meeste kansen voor het Centrale gouvernement.

Het was eene groote onvoorzigtigheid van Gonzales om met twee duizend man een gevecht te wagen tegen Herran, die eene dubbele magt had. Gonzales had moeten terug trekken en zich met Carmona vereenigen. De federalisten bagaande zelfde fout als de Oostenrykers in den oorlog tegen Napoleon, die zich afzonderlyk lieten vernielen.

Wy hebben eenen brief gelezen, gedagteekend St. Marta, den 28 February, luidende als volgt:

"De voor de federatie verklaarde plaatsen in Nieuw Grenada zyn: Rio Hacha, Santa Marta, Cartagena, Neiva, Popayan, Panama, Mompox, Cúcuta, Ocaña, Antioquia, Chocó, Tunja, Casanare en Veragua.

"De Generaal Carmona was te Ocaña met 4000 man voetvolk en ruitery; de kolonels Gonzales en Pineres zouden zich met bunne afdeelingen by hem vervoegen."

Op dezen brief hebben wy aantemerkken: dat ingevolge vroegere officiele berigten Tunja en Casanare weder onder het centrale gouvernement zyn teruggekeerd.

Ingevolge mondelysche berigten was Carmona werkelyk te Ocaña, en Herran anderhalf myl van deze plaats, zoo dat naar alle waarschyndelykheid niet lang zal duren of er zal een algemeen gevecht tusschen de strydkrachten van deze beide opperhoofden plaats hebben. Het algemeen gevoelen was, dat Herran het onderspit zal delven.

Carmona zoude den voorslag van Herran om tot eene minnelijke schikking te komen van de hand gewezen hebben.

Er heeft een gevecht plaats gehad tusschen twee kleine afdeelingen troepen, de Centralisten onder het bevel van Generaal Borrero en de federalisten onder het bevel van Generaal Cordua, waarin de Centralisten geheel verslagen zyn geworden. Ten gevolge van dit gevecht is er eene overeenkomst gesloten geworden tusschen Cordua en Borrero, waarby de laatste op zyn woord van eer, om in dezen oorlog geen wapen tegen de federalisten te voeren toegestaan wordt met een overschot van 50 man troepen naar Bogota terug te trekken.

Men was te St. Martha van gevoelen, dat het Centrale gouvernement nog de boven hand zal krygen: omdat de President den bystand van Generaal Flores geweigerd heeft ten einde den burger oorlog niet meer aantestoken. De President dacht de vyanden van het Bestuur door gematigde maatregelen te zullen bevredigen.

In Santa Martha liep ook het gerucht, dat Generaal Obando niet omgekomen is in de vlugt, maar dat hy zich verschoien gehouden heeft. Hy had, naar men zegt, in Pasto eene bende guerrillas van onttrent 300 man op de been gebracht.



*Iets over de aankweeking der Cochenille in Europa, volgens den Heer AUDOIN.*

In eene der zittingen der Academie van Wetenschappen te Parys, heeft de Heer AUDOIN hoogst belangrijke daadzaken en wetenswaardige byzonderheden omtrent de cultuur en naturalisatie in Europa der Cochenille van de Nopal-plant afkomstig, aan de Academie medegedeeld. Zy zyn, in meer dan één opzigt, belangrijk voor de Natuurlyke Historie, en als een nieuwe tak van Nyverheid hoogst gewichtig te noemen.

Na de Academie herinnerd te hebben, dat REAUMUR de eerste geweest is, die op de gedachte kwam, om de Cochenille uit haar oorspronkelyk vaderland, Mexico, naar de naastby zynde West-Indische koloniën en eilanden, met name te St. Domingo, over te brengen, en dat, veertig jaren later, vol vertrouwen op dit gevoelen van den beroemden Natuurkundige, de Heer THIERRY DE MENONVILLE hiertoe opzettelyk eene reize naar Mexico ondernam, en het kostbare insect te Port-au-Prince aan land bragt, vervolgt hy, "maar niemand vermoedde toen nog, dat de Cochenille nog eenmaal verre van haar oorspronkelyk vaderland zou worden overgebracht naar de Westkust van Afrika, ja zelfs in Europa, aan de spaansche kusten, zou kunnen genaturaliseerd worden, en in dit zoo verschillend klimaat op eene ongeloofelyke wyze worden vermenigvuldigd en voortgeplant." Belangryk zyn in dit opzigt bovenal de berigten, hem door den Heer BERTHOLOT medegedeeld. De eerste proeven, om de Cochenille op de Canarische eilanden over te brengen, dagteekenen van het jaar 1827. De Heer BERTHOLOT, destyds Directeur van den Plantentuin te Orotava, op de gemelde eilanden opzettelyk, ter naturalisering van uitheemsche gewassen ingerigt, erlangde, door tusschenkomst van een Gezelschap te Cadix, *Amigos del Pais* geheeten, eenige levende exemplaren der fyne Cochenille, *Honduras* genaamd, doch die oorspronkelyk te Mexico te huis behoorden. Hy bragt ze dadelyk op den *Cactus Opuntia* over, die sedert lange op de Canarische eilanden was geacclima-teerd. Na korten tyd waren deze planten als met een nieuw geslacht overdekt, en werd weldra door een volgend als vervangen, in zulk een groot aantal, dat, na tydsverloop van nog geen jaar, de Heer BERTHOLOT zich in staat bevond, om alle nabygelegene grondbezitters er van te voorzien, die verlangden er proeven mede te nemen.

Deze hoogstgelukkige uitkomst, waarvan een ieder zich als met eigene oogen overtuigd had, had echter niet den gehoopten uitslag, om de grondbezitters te doen begrypen, welke voordeelen deze nieuwe tak van landbouw en nyverheid zoude opleveren. Ja, ondanks alle yverig in het werk gestelde pogingen, mogt de Heer BERTHOLOT er niet in slagen de vooroordeelen te overwinnen, die den voortgang der aankweeking belemmerden. Vrees voor onoverkomelyke zwarigheden in de cultuur, ja wat niet al meer, schrikte de groote grondbezitters af, om zich verder met de zaak in te laten. Maar BERTHOLOT liet niet na den gelukkigen uitslag zynen pogingen, met byvoeging veler practische opmerkingen, ter kennis van het straks genoemde Gezelschap te brengen, en leverde eene uitvoerige memorie, omtrent deze geheele zaak, by den Intendant van het gewestelyk bestuur in. Ofschoon nu twee jaren na het in het werk stellen dezer eerste zoo wel geslaagde proeve in den genoemden Plantentuin, geen enkel spoor dezer aankweeking meer overig was, ja men zelfs de Nopal-planten by den wortel had uitgeroeid, en buiten de omtuining ge-

worpen, zoo bleef zy echter niet zonder eenig gunstig gevolg. Omtrent dezen tyd toch vestigde het Spaansche Gouvernement eene inrigting op het eiland Teneriffe, ter aankweeking der Cochenille. De Majoor MEGGLERONI was met de oprigting en het voortdurend toezigt belast. Maar ook hy had, even als BERTHOLOT, met vele zwarigheden te kampen, doch de natuur zelve gaf hun in deze de aanwyzingen, die men slechts te volgen had. In het jaar 1830 toch, was men zeer verwonderd te zien, dat een overgroot aantal Insecten zich van zelfs hadden voortgeplant op eenige in het wild groeiende Cactusplanten of *Opuntiae*, die op eene grondvlakte waren opgeslagen, in de nabyheid van den tuin van Orotava, alsmede op een aantal andere plaatsen, waar men deszelfs aankweeking reeds vroeger had beproefd. Deze voortplanting was echter nergens zoo voorspoedig als op Teneriffe, in het Kanton Guimac.

De Cochenille had zich op zulk eene ongeloofelyke wyze vermenigvuldigd, dat de, onder den naam van *Funas* bekende, vruchten der Nopal-planten, die der schamele bevolking tot voedsel verstrekken, immer zeldzamer werden, en men bevreesd werd, dat de Nopal-planten in de omstreek van Guimac, gansch en al te gronde zouden gaan. Men begon dus ernstig aan de verdelging van het Insect te denken. Doch eenige meer verlichte inwoners zagen de zaak gansch anders in, en doorgrondten al spoedig al het voordeel, dat men van dezelve zou kunnen trekken. Zy verzamelden eenige ponden Cochenille, en verkochten ze met groote winst. Dit voorbeeld vond by vele groote grondbezitters al spoedig navolging, zoo dat op dit oogenblik, de Cochenille voor de bewoners der Canarische eilanden eene onuitputtelijke bron van rykdom is geworden.

Men kan dezen goeden uitslag der aankweeking en het gewigt, dat aan dezelve, als handelsartikel moet gehecht worden, tevens met de snelle vermenigvuldiging van deze diersoort oordeelen, als men het oog op de volgende Tabel werpt, opgemaakt uit de Registers van het Bestuur der Douanen te St. Croix, en in 1837 medegedeeld in het Journaal: *El Atlante*.

|                                  |         |
|----------------------------------|---------|
| In 1831 werd gewonnen en uitgev. | 8 lb.   |
| " 1832 "                         | 120½ "  |
| " 1833 "                         | 1319¼ " |
| " 1834 "                         | 1882½ " |
| " 1835 "                         | 5658½ " |
| " 1836 "                         | 6008¼ " |

14997¼ lb.

Volgens de laatstelyk door een der voornaamste Handelhuizen van Teneriffe medegedeelde berigten, bedroeg in 1837 en 1838 de uitvoer reeds over de 18,800 ponden jaarlyks. Hetgeen in het byzonder voor de Canarische eilanden het grootste voordeel uitmaakt, is de omstandigheid, dat men tot de aankweeking der Cochenille-planten, geene gronden, voor eene andere aanplanting noodig, behoeft te gebruiken.

Maar de Canarische eilanden zyn alsnu niet meer de eenige landstreken, waar men getracht heeft het Cochenille-Insect aan de luchtstreek te doen gewinnen. De Heer BERTHOLOT is van oordeel, dat het diertje ook op andere Cactus-soorten kan leven en voortplanten, en dat de eerste voorwaarde bestaat, in het aankweeken en naturaliseren van eenige soort van dit gewas, hetwelk geene noemenswaardige bezwaren zal opleveren. Men weet reeds, dat eenige stoelen van Cactusplanten, met het Insect bezet, van Malaga naar Algiers zyn overgebracht, ja zelfs, dat ze op eenige daar wassende en inheem-

sche Cactus-soorten uitnemend wel tieren.

Ook op Corsica, en in de omstreken van Cadix en Valencia, in Spanje, zyn met den besten uitslag proeven ter aankweeking der Cochenille in het werk gesteld, en alles doet hopen en verwachten, dat deze gewichtige cultuur ook op andere plaatsen van het vaste land van Europa, met een gelukkig gevolg zal worden ondernomen. Reeds kan op dit oogenblik de Cochenille van Valencia, met de beste Mexicaansche soorten, in deugdzaamheid, wedyveren.—Overgenomen.

Broeder JONATHAN, zegt een Engelsch dagblad, meldt, dat een beroemd ingenieur aan den senaat der Vereenigde Staten, een voorstel gedaan heeft om een schip te bouwen van elastieke gom, hetwelk vele voortreffelyke eigenschappen zoude bezitten. De senaat heeft echter zyn voorstel van de hand gewezen, vreezende, dat het schip van elastieke gom als het de linie passeerde, dezelve zou kunnen uitvegen.

De bekende engelsche predikant ROBERT MILL beval in 1832 met geestdrift eene liefdadige inrigting aan, en besloot met te zeggen: "Wie schulden te betalen heeft, drage niet by, maar voldoe zyne schulden, want eerlykheid gaat boven mildadigheid." Deze weinige woorden werkten sterker dan de geheele rede; niemand wilde den naam hebben, dat hy schulden had, en de bydragen vielen rykelyker uit, dan men had kunnen veronderstellen.

SWIFT noemde het dansen eene soort van razerny. De Chinezen schynen het als eene nuttelooze vermoeyenis te beschouwen. Toen commodore ASSON te Canton lag, gaven de officieren van de *Centurion* op zekeren feestdag een bal aan boord. Een Mandaryn, by het feest tegenwoordig, zag het dansen der officieren lang met verwondering aan, en vroeg eindelyk een' hanner stil in het oor: "Kunt gy dat niet door uwe bedienden voor u laten doen?"

De heer DIOT, in Lyon wonende, heeft zich voor de achtste maal van het leven willen berooven, doch is daarin telkens door het een of ander verhinderd. In het tydsverloop van 13 maanden heeft hy achtervolgens te vergeefs beproefd zich te dooden; hy heeft vergif ingenomen, een dubbel geladen pistool op zich afgeschoten, zich opgehangen in den kelder, hy is in het water gesprongen, heeft zich uit een vengster geworpen, met een mes gestoken, telkens werd hy gered, liet zich dan ook gewillig genezen en beproefde nimmer hetzelfde middel tweemaal. Eindelyk heeft hy thans beproefd door honger en koude zich den dood te geven, doch toen de bureu hem in 48 uren niet hadden gezien, begaven zy zich in zyne woning en vonden hem op den zolder onder een' hoop takkebossen. Zoodra zyn voornemen ontdekt was, maakte hy er geene zwarigheid van om goed te eten en by een warm vuur te gaan zitten. De man ziet er zeer gehavend uit, vooral heeft het pistoolschot zyn gelaat deerlyk misvormd. Ofschoon anders goed zyn verstand bezittende, schynt de zucht tot zelfmoord by hem eene ziekte te zyn.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Wallemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.